Súd:	Krajský súd Banská Bystrica
Spisová značka:	4To/65/2020
Identifikačné číslo súdneho spisu:	6719010505
Dátum vydania rozhodnutia:	24. 09. 2020
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ:	JUDr. Jozef Mikluš
ECLI:	ECLI:SK:KSBB:2020:6719010505.1

Uznesenie

Krajský súd v Banskej Bystrici na verejnom zasadnutí konanom dňa 24.09.2020, v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Jozefa Mikluša a sudcov JUDr. Martina Ľuptáka, PhD. a JUDr. Mária Šuleja, v trestnej veci obžalovaného P. P., stíhaného pre prečin ohrozenia pod vplyvom návykovej látky podľa § 289 ods. 1 Tr.zák., konajúc o odvolaní obžalovaného voči rozsudku Okresného súdu Zvolen, sp.zn. 0T/96/2019 zo dňa 24.6.2020, takto

r o z h o d o l :

Podľa § 319 Tr.por. odvolanie obžalovaného P. P. z a m i e t a .

o d ô v o d n e n i e :

Rozsudkom Okresného súdu Zvolen, sp.zn. 0T/96/2019 zo dňa 24.6.2020, bol obž. P. P. uznaný vinným z prečinu ohrozenia pod vplyvom návykovej látky podľa § 289 ods. 1 Tr.zák. a to za skutok, ktorého sa dopustil tak, že
dňa 13. 08. 2019 o 22.30 h ako vodič viedol po predchádzajúcom požití alkoholu motorové vozidlo továrenskej značky C. P., ev. č. N po Ul. U. O. vo N., v smere jazdy na UL X. I., kde na križovatke ulíc U. O., X. I. a H. bol účastníkom dopravnej nehody, kde počas jej dokumentovania výjazdom Okresného dopravného inšpektorátu Zvolen bol vyzvaný, aby sa podrobil dychovej skúške na zistenie alkoholu v dychu, pri ktorej mu bol pomocou prístroja Y. XXXX F., číslo: Y dňa 13. 08. 2019 v čase o 22.57 h zistený pozitívny výsledok 0,88 mg/l alkoholu vdychu a opakovanou dychovou skúškou dňa 13. 08. 2019 o 23.21 h 0,84 mg/l alkoholu v dychu vzduchu.
Za toto konanie ho okresný súd odsúdil podľa § 289 ods. 1 Tr.zák. § 36 písm. 1), § 37 písm. m), § 38 ods. 2, § 46 Tr. zák. na trest odňatia slobody vo výmere 3 mesiacov a podľa § 48 ods. 2 písm. a) Tr. zák. súd obžalovaného na výkon trestu odňatia slobody zaradil do ústavu na výkon trestu s minimálnym stupňom stráženia.
Podľa § 61 ods. 1, ods. 2 Tr. zák. súd obžalovanému uložil trest zákazu činnosti viesť motorové vozidlá akéhokoľvek druhu v trvaní 24 (dvadsaťštyri) mesiacov.
Uvedený rozsudok nenadobudol právoplatnosť, pretože ho svojím odvolaním napadol obž. P. P. a to cestou svojho obhajcu.
V písomných dôvodoch podaného odvolania obžalovaný uvádza, že podal odvolanie proti všetkým výrokom o treste v napadnutom rozsudku, ktoré urobil priamo do zápisnice na hlavnom pojednávaní. Pokiaľ ide o nepodmienečný trest odňatia slobody, tento nepovažuje za celkom adekvátny a spravodlivý a to vzhľadom na okolnosti prípadu, ako aj s poukazom na jeho rodinné pomery. V prvom rade uvádza, že trestný čin, za ktorý bol uznaný vinným, je trestným činom v oblasti dopravy, kde možno ukladať trest odňatia slobody až na jeden rok. Vzhľadom na charakter trestnej činnosti a ochranu spoločnosti je potom aj uloženie trestu zákazu činnosti namieste. Konajúci súd však nebol povinný, aby popri treste zákazu činnosti viesť motorové vozidlá ukladal aj ďalší trest a dokonca najprísnejší, teda trest odňatia slobody nepodmienečne. V prípade, ak mal prvostupňový súd za to, že popri treste zákazu činnosti viesť motorové vozidlá, je nevyhnutné uložiť mu aj ďalší trest, tak mal zohľadniť jeho rodinné pomery a prípadne ukladať niektorý z tzv. alternatívnych druhov trestu a to buď trest domáceho väzenia, trest

povinnej práce, či peňažný trest. Podmienky pre uloženie niektorého zo spomínaných druhov trestu sú podľa názoru obžalovaného v danom prípade naplnené.
Obžalovaný sa nestotožňuje s úvahami prvostupňového súdu, že jeho izolácia od spoločnosti na dobu troch mesiacov vytvorí podmienky pre jeho prevýchovu, je presvedčený práve, že nepodmienečný trest odňatia slobody nie je tým trestom, ktorý by bol v jeho prípade z pohľadu účelu trestu na prospech. Pokiaľ ide o trest zákazu činnosti, tu poukázal obžalovaný na tú skutočnosť, že trestným rozkazom Okresného súdu Zvolen z 15.8.2019 mu bol uložený trest zákazu činnosti v trvaní 18 mesiacov a napriek tomu, že sa od vydania trestného rozkazu nič nezmenilo, na hlavnom pojednávaní mu okresný súd tento trest svojvoľne zvýšil až o 6 mesiacov. S takýmto postupom súdu on nesúhlasí a považuje ho za rozporný so zákonom.
Obžalovaný v súčasnosti žije v spoločnej domácnosti so svojou družkou P. P. s ich spoločným maloletým synom Y. a s ďalšími dvoma maloletými dcérami, ktoré má družka z predchádzajúceho vzťahu. Poukázal pritom na to, že jedno z týchto dievčat maloletá X. je M. a N. postihnutá, vyžaduje denno-dennú opateru a špeciálny prístup a aj druhá z týchto dievčat B. má zdravotná problémy, pre ktoré je nútená pravidelne navštevovať F. ambulanciu v W. W.. Podľa obžalovaného potom za takýchto okolností jeho partnerka nie je schopná zvládať opateru a starostlivosť o rodinu sama a tak isto nemá dostatok finančných prostriedkov na to, aby počas prípadného jeho výkonu trestu finančne zabezpečila chod ich domácnosti a dostane sa do existenčných problémov. Teda takýto trest, ktorý mu uložil okresný súd, nepostihne len obžalovaného, ale bude trestom pre celú jeho rodinu.
On sa k spáchanej trestnej činnosti priznal, spáchanie nepopieral, konanie plne oľutoval a zo svojho konania sa ponaučil, pričom jeho primárnou potrebou je osobne sa starať o rodinu, ktorá je pre neho prvoradá. Tieto okolnosti preto znižujú stupeň nebezpečnosti činu pre spoločnosť a takýto trest, ktorý mu okresný súd uložil, považuje za neprimeraný a prísny.
Z uvedeného dôvodu navrhol, aby odvolací súd tento rozsudok ohľadne odsúdenia obžalovaného zmenil a uložil mu trest zákazu činnosti viesť motorové vozidlá na nižšiu dobu, ako mu to uložil v odsudzujúcom rozsudku okresný súd a eventuálne mu popri tomto treste zákazu činnosti uložil niektorý z alternatívnych trestov.
Na podklade podaného odvolania obžalovaného Krajský súd v Banskej Bystrici potom určil vo veci termín verejného zasadnutia, na ktoré sa dostavil obžalovaný, jeho obhajkyňa ako aj krajský prokurátor.
Obhajkyňa za obžalovaného uviedla, že v celom rozsahu sa pridržiava dôvodov odvolania, nie je vôbec zrejmé, z akého dôvodu okresný súd navýšil pôvodný trest zákazu činnosti, ktorý obžalovanému uložil v trestnom rozkaze, o 6 mesiacov, obžalovaný je v súčasnosti práceneschopný, ale stále je zamestnaný a preto sa domáha, aby krajský súd zrušil napadnutý rozsudok a uložil obžalovanému kratší trest zákazu činnosti a v prípade, ak dôjde k závoru, že je potrebný aj ďalší trest, aby mu uložil niektorý z alternatívnych trestov, teda v plnom rozsahu sa pridržiavala písomných dôvodov podaného odvolania.
Krajský prokurátor na rozdiel od obhajoby uviedol, je nepochybné, že obžalovaný sa dopustil skutku v skúšobnej dobe podmienečného odsúdenia, navyše pod vplyvom alkoholu šoféroval a preto jeho odvolanie nie je dôvodné a navrhol ho ako nedôvodné zamietnuť.
Sám obžalovaný vo svojom konečnom návrhu uviedol, že súhlasí s prednesom svojho obhajcu, je v súčasnosti práceneschopný z dôvodu ochorenia, ale od 1.10.2020 by sa mal vrátiť späť do práce. U zamestnávateľa, kde mu v pracovnej dobe pomer trvá, pracoval ako Q., na toto miesto by sa chcel vrátiť, pričom mal čistý mesačný zárobok priemerne vo výške 350 ,- €.
Krajský súd v Banskej Bystrici potom na podklade podaného odvolania v zmysle § 317 ods. 1 Tr.por. preskúmal zákonnosť a odôvodnenosť všetkých výrokov napadnutého rozsudku, proti ktorým podal odvolateľ odvolanie, taktiež preskúmal aj správnosť postupu konania, ktoré tomuto predchádzalo a dospel k záveru, že odvolanie obžalovaného P. P. nie je dôvodné.
Odvolací súd po splnení prieskumnej povinnosti zistil, že pokiaľ sa týka výroku o vine obžalovaného, toto nenapadol odvolaním ani obžalovaný, ani jeho obhajca, taktiež ani okresný prokurátor, takže výrok o vine odvolací súd ani nepreskumával, keďže obžalovaný už na hlavnom pojednávaní na okresnom súde urobil vyhlásenie a spáchanie trestného činu priznal a aj jeho spôsobenie oľutoval.
Krajský súd sa preto v intenciách podaného odvolania zameral len na otázku uloženého trestu a jeho možnej zmeny, či možnej rekonštrukcie tohto trestu, ako aj trestu zákazu činnosti viesť motorové vozidlá akéhokoľvek druhu.
Pokiaľ ide o uloženie nepodmienečného trestu odňatia slobody obžalovanému, tu musí krajský súd konštatovať, že obžalovaný sa trestnej činnosti dopustil v dobe plynutia skúšobnej doby predchádzajúceho podmienečného odsúdenia, trestnej činnosti sa dopustil pod vplyvom alkoholu napriek tomu, že v predchádzajúcom odsúdení mu bolo uložené aj ochranné ambulantné protialkoholické liečenie, to znamená, že porušil aj podmienky práve tohto liečenia, naviac aj porušil

podmienky podmienečného odsúdenia, keďže vedel, že je v skúšobnej dobe tohto odsúdená a napriek tomu úmyselným konaním pod vplyvom alkoholu sa dopustil trestnej činnosti tým, že viedol motorové vozidlo pod vplyvom alkoholu. Za takýchto okolnostní ani krajský súd nedospel k inému záveru, ako k tomu, že len nepodmienečný trest odňatia slobody a to síce krátkeho trvania v dobe troch mesiacov, je trestom primeraným a potrebným na nápravu a prevýchovu páchateľa.
Žiadosť obžalovaného, aby mu bol ukladaný nejaký iný alternatívny trest, krajský súd vyhodnotil ako nemožnú a to vzhľadom k tomu, že v súčasnosti je obžalovaný práceneschopný, nie je spôsobilý vykonávať akýkoľvek druhu trestu povinnej práce, pokiaľ pracoval, čo nepracuje v súčasnosti, mal zárobok vo výške 350,- €, čo je menej, ako je minimálna mzda, to znamená žiadny druh peňažného trestu v tomto smere u neho neprichádzal do úvahy a možnosť nahradenia trestu domácim väzením vyhodnotil krajský súd práve vzhľadom na spôsob vykonania trestnej činnosti obžalovaným, za neefektívny a neúčelný. Z týchto dôvodov v tomto smere nemohol akceptovať odvolacie argumenty obžalovaného.
Pokiaľ ide o dĺžku trestu zákazu činnosti, kde sa obžalovaný odvolával na skutočnosť, že v trestnom rozkaze mu bol uložený kratší trest zákazu činnosti a v samotnom rozsudku je tento trest dlhší, treba povedať, že podaním odporu voči trestnému rozkazu sa všetky výroky trestného rozkazu rušia a obžalovaný sa dostáva do situácie, ako keby žiadny trestný rozkaz vydaný nebol a potom je už len na úvahe okresného súdu, keď dospeje k záveru, že je potrebné obžalovaného uznať vinným zo spáchanej trestnej činnosti, aký druh trestu a v akej výške mu uloží. Preto argumentácia obhajoby uvedená v odvolaní obžalovaného, že takýto postup je svojvoľný, je scestná, mylná a obhajoba potom nepozná inštitúty ukladania trestov, prípadne ukladania trestov počas konania o trestnom rozkaze a následky podaného odporu voči trestnému rozkazu.
Trest zákazu činnosti vo výmere 24 mesiacov práve vzhľadom k tomu, že obžalovaný sa trestnej činnosti dopustil pod vplyvom alkoholu v čase, keď sa mal podrobiť ambulantnému protialkoholickému liečeniu, zvyšujú nebezpečnosť konania obžalovaného a preto sa krajský súd s takýmto rozhodnutím okresného súdu v celom rozsahu stotožnil.
Vzhľadom k tomu, že potom odvolací súd nenašiel dôvody, pre ktoré by musel napadnutý rozsudok akýmkoľvek spôsobom zrušiť, dospel k záveru, že odvolanie obžalovaného P. P. nie je dôvodné a preto ho postupom podľa § 319 Tr.por. zamietol.
Z týchto dôvodov potom krajský súd vo veci rozhodol tak, ako je to uvedené vo výroku tohto uznesenia.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu ďalší riadny opravný prostriedok nieje prípustný